

“ విరోధం ”

—మోతేపల్లి దక్షిణామూర్తి

వూరంతా నిద్రలోవుండగా మా పక్కంటికి మెళుకువ వచ్చింది. మాపక్కట్ల మా యింటిని నిద్రలేపింది.

మాకు మెళుకువ రావడానికి కారణం మా పక్కంటిలోంచి వినవస్తూన్న యేడుపు. పెడబొబ్బలూ, కేకలు, ఏకుపు పెడబొబ్బలు బంగారమ్మవి, కేరలుమటుకుపోలరాజువి. వాళ్ళిద్దరూ పెద్దవాళ్ళ స్వయాలపై అగ్నిసాక్షిగా కళ్యాణంబరిపించుకున్న భార్యశర్తలు.

వాళ్ళిద్దరి మధ్యన యుద్ధం జరుగుతోంది తృప్తివడి లేచివ నేనూ- మా శ్రీమతి పక్కంటిలో ప్రళయాలకి ఆందోళన చెందార. అంటే మా పక్కంటి బాగోతం మాక్కొత్తని కాదు. రెండేళ్ళుగా అనుభవమే. కాకపోతే అది యెన్నడూ శేవంత తీవ్రరూపం దాల్చి దన్నమాట.

ఎడుస్తోనే బిగ్గరిగా అరుస్తూ తిడుతోంది బంగారమ్మ. అంతకుమించి భీరంగా కేకలువేస్తూ బండబూతులు తిడుతున్నాడు పోతరాజు. అతని నాలుక ఆధీనంలోలేక అస్పష్టంగా వున్నయ్ మాటలు.

సంఘర్షణస్థాయి మరింత తీవ్రరూపం దాల్చి, మా ఆందోళనకూడా పెంచింది ఆ దంపతుల కుటుంబకలహాల్లో జోక్యం కల్గించుకోవడం సబబాకాదా అనే ఆలోచనలో వడిపోయింది నా మనసు. అలా అనివాళ్ళకూ మాకూ సరిచయం

లేదనుకోకండి. రెండేళ్ళుగా యే కలహాలులేకుండా ఒకరికొకరు సహకరించుకుంటూ స్నేహంగానే వుంటున్నాం.

అస్తమానం బంగారమ్మ మా యింటికి వస్తూపోతూనే వుంటుంది ఎప్పుడన్నా మా శ్రీమతి కూడా వెళ్తూనే వుండొచ్చు.

మా శ్రీమతి ఆవిడలో యేంమాట్లాడుతుందో నాకు తెలిసుగాని, బంగారమ్మ మాత్రం యెప్పుడూ జన సంసారాన్నిగూర్చి, తన భర్తవల్ల తను పడుతున్న బాధల్ని గూర్చి మాటాడుతూ వుంటుందని మా శ్రీమతిద్వారా నాకు విదిశమే,

బంగారమ్మ- పోతరాజుల సంసార గాధ విన్నప్పుడల్లా జాలిపడుతుంది నా మనసు.

పోతరాజు లారీ డ్రైవరు. బంగారమ్మ పాతకాలపు ఆడది సగటు లారీ డ్రైవర్ కుండాల్సివచ్చే చెడులక్షణాలన్నీ పోతరాజుకున్నయ్ సగటు పాతకాల మనిషి కుండవలసిన తెలివితక్కువ తన మంతా బంగారమ్మకుంది పోతరాజు బేటా అందినప్పుడేమో తాగోస్తాడు; జీతం అందినప్పుడైతే జూదం ఆడేసి తాగోస్తాడు. ఇంటికిరావడమే అలశక్తిగా సాధింపులు మొదలెడుతుంది బంగారమ్మ, సాధి పులు మొదలవగానే దరువులు, దరువులు మొదలవగానే యేడుపు యేడుపు మొదలెట్టగానే దరువులు-

కేకలు, అవి మొదలుకాంగానే యేడుపు పెడబొబ్బలు- ఇదండీ వాళ్ళ సంసార (గోల) గాధ.

అల్లకల్లోలంగా సాగే యీ సంసార గాధను ప్రకాంత వాతావరణం లోకి మార్చాలనే ఐడియా నాకులేకపోలేదు కాని ఆ యిద్దరి యెవరించి సంసారం మొదలుపెట్టాలనేదే తెలవనిమనస్కరం.

అలసి విసిగి యింటికి వస్తాడు పోతరాజు సాధింపులతో మరింత విసిగిస్తుంది బంగారమ్మ. పెళ్ళైవకొత్తలోపులూ ఆ తర్వాతెచ్చియివ్వలేదనో, సినిమా అమా పికార్లకూ తీసుకు వెళ్ళలేదనో సాదించేది. సగలు- చీరెలు కావాలనో బంధువుల యిళ్ళకు పంపడం లేదనో యిలా ప్రతిదానికి సాధించేది పెళ్ళైన అయిదేళ్ళనించి యెందుకో ఒకండుకు సాధించడం బంగారమ్మకి బాగా అలవాటైపోయింది. ఇప్పుడేమో తాగుతాడనీ జూదం ఆడతాడనీ సాధిస్తూంది ఈ సాధి పు యిలానే సాగితే కొంతకాలానికి నాకు భర్తని దూరంచేకావాలదేవుడో అని భగవంతుణ్ణి సాధించాల్సిన పరిస్థితి యే రప్పడు తుంచేమోనని నా అనుమానం. ఇప్పటికే ప్రక్కపీఠిలోని పెటమ్మతో పోతురాజుకి చెడుసంబంధం వున్నట్టుగా బంగారమ్మ ద్వారా తెలియపర్చింది! సాధించడమే తప్ప భర్తని ఒకరించడం, తనదారికి మళ్ళించుకోవడం బొత్తిగా చేతగాని బంగారమ్మని యేం చెప్పి మార్చాలి?

ఇక పోతురాజుసంగతి-

ఆడదానిగా జన్మించినా ఆమెకూడా మనసున్న మనిషి, తనలాగే ఆమెకి కోరికలు గంట్రావుంటాయనీ గుర్తించలేని మనిషి పోతరాజు.

[తరువాయి : 6వ పుటలో]

విరోధం

[9వ పుట నుండి]

పోగ్గా ముస్తాబై తే తోగంముండా!
 అంటాడు. బొదుగింటికెళ్ళి కొంచెం
 ఆలస్యంగావస్తే ఎవడిడగ్గలున్నావే
 అంటాడు. తాగుడు ఎందుకయ్యా
 అంటే తంతానని తిట్టి తంతాడు.
 జూదం మూసేసెయ్యవయ్యా అంటే
 నీ అబ్బిసొమ్ము యేమన్నా తగ
 తెడుతున్నానా యెదవలం...అని
 బూతులు కూస్తాడు. ఎప్పుడైనా
 ఆమె తిరుగుబాటుచేస్తే నా కాళ్ళ
 కాడ బతికేదానివి. యింతపొగరా
 నీ కంటాడు,

ఆమెకి నిలువ యివ్వడెంత
 మాత్రం. ఆమెకి వ్యక్తిత్వం ఇవ్వ
 డేమాత్రం. ఆమెని మనిషిగానే
 గుర్తించడాయె! తాను—నడిపే
 లారీలాగ, తాగే నారాలాగ, ఆడే
 పేకలాగా ఆడదికూడ కేవలం
 మగాడి జీవిత అవసారాల నిమిత్తం
 అనే ససాతన ఖావం, అహంకారం
 మిళితమై జీర్ణించకపోయిన పోత
 రాజుని మార్చడం యెలా?

ఒకర్నొకరు గౌరవించుకుంటు
 అనురాగం పంచుకుంటూ ప్రశాం
 తంగా జీవించలేని యీ రకం
 దంపతుల్ని చూస్తుంటే నాకు
 చాలా బాధ, జాలికల్గుతాయి,
 ఐతే వీళ్ళమధ్య మమకారబంధనా
 లుండవనుకోడం మాత్రం పోర
 పాటే ఒకరికోసం ఒకరు ప్రాణాలు
 త్యాగం చేసుకుంటారని నిస్సందే
 హంగా చెప్పొచ్చు. కాలాను
 గుణ్యంగా రావాల్సిన మార్పు,
 ఒకర్నొకరు అర్థంచేసుకొని ప్రవర్తిం
 చగలనేర్చు వీరిలో తోపించడమే

వీళ్ళ సంసారాలలోని అల్లకల్లోలా
 లకు మూలకారణం.

ప్రక్రియల్లోని ప్రళయం పతాక
 స్తాయినందుకుంది డుబుక్ డుబుక్
 మని శబ్దం వినవస్తోంది. చచ్చా
 నమ్మోయ్, చంపేస్తున్నాడునాయ
 నోయ్—లాంటి బంగారమ్మ కేకలు
 మాకగ్గబేరుల్లో రీసాండ్ యిస్తు
 న్నయ్, ఆమె ఆక్రందనవింటూ
 పట్ట-ట్టు కూర్చోడం కష్టమే
 అయింది నాకు అప్పటికే మా
 శ్రీమతి బిధిలోకి వెళ్ళిపోయింది.
 నేనూ మంచం దిగేసు.

పోతరాజు యింటిముందు—
 ప్రిట్ ట్యూబ్ లైట్ తెల్లటి
 కాంతితో రోడ్డుమీద పడివుంది
 బంగారమ్మ

జుట్టు రేగివుంది. జాకెట్ చినిగి
 పోయింది ఒక చేతిగాజులు పూర్తి
 గా పగిలిపోయాయి చేతులమీద,
 ముఖంమీద గాట్లుపడి రక్తం స్రవిం
 చుతోంది. కళ్ళంబడి కన్నీళ్ళు
 రాలుతున్నాయ్ ఆమె జుట్టు
 పట్టుకొని ఇంట్లోకి యూడచుకు
 పోదామని ప్రయత్నించుతున్నాడు
 పోతరాజు. విదిలించుకుంటోంది
 బంగారమ్మ రెచ్చిపోయి పోత
 రాజు బూతులు తిడుతూ కాల్తో
 తన్నుతున్నాడు బంగారమ్మని
 చూస్తోంటే నాహృదయం ద్రవించి
 పోయింది.

ఎన్నో దఫాలు మా శ్రీమతి
 తో అనేదట బంగారమ్మ "అయిన
 వాళ్ళంతా దూరంలో వున్నారు.
 ఆయన పెడుతున్న బాధలు భరించ
 లేకండావున్నాను. అదేమని అడిగే
 వాళ్ళే లేకపోయారు" అని.

అక్కడకి అప్పటికే చాలమంది
 అడా-సుగా చేరారు పోతరాజుని
 కొందరాడవాళ్ళు మందలించినా
 ఫలితం కనబడలేదు. దగ్గఱకెళ్ళి
 లారీ డ్రైవర్ పోతరాజు నుంచి
 బంగారమ్మని విడిపించడానికి ఎవరకి
 డైర్యం చాలడంలేదు

“చచ్చేను బాబోయ్! రక్షిం
 చండి బాబోయ్! అంటూ విలపిం
 చుతోంది బంగారమ్మ దాంతో
 పోతరాజు మరింత రెచ్చిపోతు
 న్నాడ.”

వాళ్ళ తగువుకి కారణం యేమి
 టోనాకు తెలీదు. ఐనా అలా
 ఆమెని హింసిస్తూవుంటే చూస్తూ
 సహించలేకపోయాను. అడ్డంవెళ్ళమ
 పోతరాజు జబ్బలు రెండు పట్టు
 కొని దూరంగా నెట్టివేసాడు
 అతను బాగా నిషాలోవున్నాడు,
 అంతకు మించి అగ్రహావేశాలతో
 వున్నాడు.

“మా గొడవలో జోక్యం చేసు
 కోవద్దు మర్యాదగా వుండదు”
 అన్నాడు పోతరాజు దృఢంగా,
 నిర్మోహమాటంగా. మర్యాదకో
 సం తగ్గుదామనుకున్నాను గాని,
 మర్యాద కాపాడుకొవడం కన్నా
 బంగారమ్మ ప్రాణాలు కాపాడ్డమే
 సబబుగా తోచింది అందుకే ఆ
 భార్య భర్తల తగువులో జోక్యం
 చేసుకొక తప్పలేదు. ఫలితంగా
 భార్య మీది కోపమంతా నామీదకి
 వచ్చింది నాచెంప చెళ్ళునుసిసిం
 చేడు పోతరాజు.

అందరూ చూడ్డాచేత నాఅహం
 దెబ్బతిన్నది. వెంటనే రెండు చెం
 పలూ వాయింఛాను. “బంగారమ్మ
 (తరువాయి 21వ పుటలో)

స్మితమయం వినోదం

ఏరిన ముత్యం

నేకరణఖండం

★ ద్రాక్షతోటల పెంపకం గురించి సవివరంగా చెప్పిన టీచర్, 'పదిరా స్వరూప్ ఇప్పుడు చెప్పూ ద్రాక్షపళ్ళు ఏ సమయంలోకోస్తే మంచిది?'

“కావలా వాడు నిద్ర పోతున్నప్పుడు సార్!

★ పెళ్ళికాని పిల్లలు, పెళ్ళికాబోయే ముందు తప్పక నేర్చుకోవాలి అంటూ, వివరంగా సులభంగా అర్థం చేసుకోవడానికి పలు గుణ వ్యాఖ్యలతో సహా తయారయిన పుస్తకంకోసం నేడే రాయండి. మీ సంసారజీవితం స్వర్గ ధామంగా రసభరితంగా గడవాలంటే ఈ పుస్తకం మీదగ్గరవుండాలి అని ఓ వేవర్లో ప్రకటన

కీలుగుగ్రముమీద
తాలిను నానుకులి
ప్రాణాలులేనట్టి
భగవంతుడొచ్చాడు
ఊరంత ఊరేగుతూ
ఉత్సవము సాగించుతూ
కూలిమాటడగండిరా
అన్నాలు చాలవని చెప్పండిరా
కంచుగుండెలు కూడ
కనికరము కలదన్న
మాయసిద్ధాంతాల
మాటేటో సూడాలి
జాలిగిలబడి మొక్కరా

పడింది ఆ పుస్తకంకోసం వ్రాసిన
లక్షలాది కన్యలకు వంటలూ-పిండి
వంటలూ పుస్తకం వచ్చింది ★

వినకుంటే
చెవిటి మొద్దని వీడరా
కంచుగుండెలు కరుగ
కూలిమాటడగండిరా
అన్నాలు చాలవని చెప్పండిరా ★

[కీలుగుట్టం అనేశిరికను ఈ రచనను తెన్నేటి సూరి చాలా కాలం క్రితం వ్రాసారు కష్టించేవాడికి దక్కతున్న ఫలితాన్ని ప్రశ్నిస్తూ భావోద్వేగంగా వెలువడిన ఈ రచన పాఠక హృదయాలు అప్పటికే ఇప్పటికీ కదిలిస్తూండే దశలో సందేహం వుండదు దీనిని ఏరిన ముత్యంగా మీకు ఈ వారం అందిస్తున్నాం... సం.]

“అందరూ అనుకుంటారు. జ్ఞానాన్ని సేవించుకని వారిచుట్టూ ఉన్న భక్తులకి ఏదో ప్రత్యేకత మైన అనుగ్రహం లభిస్తుందని అట్లాంటి ప్రత్యేకతయి నై అగురువు జ్ఞాని ఎట్లా అవుతాడు? లోకంలో ఎక్కడ ఎంతదూరాన వుంటేనేం ఎవడు గురువుకి తాను సంపూర్ణంగా అర్పించుకుంటాడో ఎవడు సమస్తమూ గురువేనని-తానేమీకాడనీ అహంకారాన్ని వర్జిస్తాడో” అట్లాంటి అతనిని ఉద్ధరించడం ఈ శ్లోకుని విధి. అట్లా అర్పించుకన్నవాడు ఏ ప్రార్థనా చెయ్యనక్కరలేదు. ఈ శ్లోకుడే పరుగెత్తుకోని వెళ్ళి. సదా అతినివేంట ఉంటాడు. పద్మం ప్రక్కను కప్పనివసిస్తూ వుంటుంది ఏ దూరాన్నుండో తుమ్మెద వచ్చి మకరందం తాగిపోతుంది.”

మహానీయం

(వికాసం)

“మనస్సునే ఇరుకులో నుంచి చూస్తేనే లోకం కనబడేది. ఆ మనసునే చించేకావా అంతా కాంతిమాత్రమే. ఉత్తకాంతి.”

-రమణమహర్షి

“లోకములో నెవనికైనను హితోపదేశము చేసినచో నతడు తప్ప పట్టును. అందుచే యుక్తసమయమును కనిపెట్టయే మాట్లాడవలెను చెప్పిన సలహా నెవరైన మన్నించనిచో వారితో పట్టుబట్టకూడదు. వారి నెట్లయిననూ ఓప్పించవలయునని యత్నించును

కూడగు!”

భగవంతుడు జీవునికి దగ్గర నేయున్నాడు. కాని మూర్ఖజీవులు వారిని బాహ్యమున వెదుకుచుందురు. ఎల్లగా కాశీ ప్రయాగలలో నుండు వారు భగవంతునికొరకై ఆయోధ్య, బృందావనముల నివాసులు ప్రయాగకును పోయి తిరుగుచు భ్రమించుచున్నారు. నిజమునకునద్గరువువ్యవస్థించుకొనవలెను. భ్రమలపాలు కారాదు.”

-స్వామీజీ మహారాజ్